

Χ Α Ο Σ

Τὸν κόσμον ποῦχα πλάσει
 Τὸν ἔρριξα γιὰ σένα
 Καὶ γκρέμισα μ' ἐμένα
 Τῇ γῆ, τὸν οὐρανό.

Ἐπέτρωσα τὸ δάκρυ,
 Ἐνέκρωσα τὸ στίχο
 Καὶ τρέγω χωρὶς ἦχο
 Καὶ δίγως στεναγμό.

(Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1902)

Καὶ λειτουργὸς πλανιέμαι
 Χωρὶς ναὸ κανένα
 Καμμιά φωνὴ γιὰ μένα
 Στῇ γῆ δὲν ἀντηχεῖ.

Στὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ μου
 Ἄς τρέξῃ ἡ γῆ νὰ κλάψῃ
 Ἐγὼ ἐκεῖ μέσα θάψῃ
 Τῇ δόλια μου ψυχῇ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

